

Imádságok, versek

1. Ima Brenner János boldoggá avatására készülve

Mennyei Atyánk hálát adunk neked, hogy János szolgáltnak megadtad a papi hivatás kegyelmét, méltónak találtad őt a vértanúság nagy ajándékára és megdicsőítetted őt egyházadban!

Hűséges és példás élete, valamint papi hivatásának szolgálatában érted vállalt vértanú halála eszközölje ki számunkra a kegyelmet, hogy megerősödjünk szent hitünkben és mi is vállaljuk érted a küzdelmet és szenvedést a Te Országodnak eljöveteleért. Krisztus, a mi Urunk által. Ámen.

2. Imák papi hivatásokért

1. Ima jó papokért

Adj, Urunk, jó papokat nekünk,
s, ne olyanokat, amilyeneket megérdemlünk.

Akik hivatásuk fönségét átérzik,
és azt nem saját fényüknek tekintik.

Akik neked szolgálni szeretnének,
és nem uralkodni akarnak helyetted.

Akik a te igazságodat hirdetik,
és nem saját igazságaikat terjesztik.

Akik a te akaratodat kutatják,
és nem a sajátjukat erőltetik ránk.

Akik nem szégyellenek rólad mindenütt beszélni,
de tudnak magukról tapintatosan hallgatni.

Akik nem akkor nyugtalanok, ha miattad őket éri bántás,
hanem amikor miattuk téged ér ócsárlás.

Akik hiszik mindazt, amit tanítottál,
és azt nem csak velünk elhíttetni akarják.

Akik nem velünk versenyezve gyűjtik az anyagiakat,
hanem velünk együtt járnak a göröngyös utat.

S végül engeddd, Urunk, megértenünk,
hogy ők is csak emberek, mint mi,
és add, hogy ők is megértsék: mi öbennük keressük jóságos arcod fényét. Ámen.

2. Ének a jó Pásztorhoz

1. Bárányaid szeretted,
Hús forráshoz vezetted,
Ó jó Pásztor.
A tévedtet megszántad,
Lábad véresre jártad,
Ó jó Pásztor, ó jó Pásztor.

2. El nem hagytad a nyáját,
Ha fenevad rátámadt,
Ó jó Pásztor.
Nincs jobb szív a tiednél,
Szeretünk, mert szeretettél,
Ó jó Pásztor, ó jó Pásztor.

3. Küldj nekünk jó papokat,
Támassz hivatásokat,
Ó jó Pásztor.
Ma hős ifjak kellene.

Áraszd rájuk szellemed,
Ó jó Pásztor, ó jó Pásztor.
Énekelhető a Hozsanna 126. számú éneke dallamára.

3. Ministráns imák

Szentmise előtt

A te házad otthonunk,
Urunk Jézus itt vagyunk,
hogymint szolgáljunk oltárodnál
téged, aki megváltottál.
Magasztalja nevedet
szívünkben a szeretet!
Meg ne bántunk soha többé,
tégy minket hű gyermekekké! Ámen

Szentmise után

Jézus édes örööm,
jószágot köszönöm.
Szolgálhattam oltárodnál,
kegyelmeddel megáldottál.
Ha házadat elhagyom,
kísérj mindig utamon.
Ne felejtsem soha orcád,
s add, hogy méltó legyek hozzád! Ámen.

Szentmise előtt

Uram, Jézus, meghívtál oltárodhoz szolgálatodra, örömmel válaszolok hívásodra! Alakíts, kérlek, hogy mindig neked tetszően tudjalak szolgálni, ezért növeld bennem a szolgálatkészséget és a feléd irányuló szeretetet. Add kegyelmedet, hogy mindig meghalljam hangodat, és készségesen tudjak rá válaszolni! Ámen.

Szentmise után

Uram, Jézus, szent asztalodnál tettem most rólad tanúságot. Add meg, kérlek az újjászületés kegyelmét, hogy ne feledkezzem meg rólad a hétköznapiokon sem és a világ előtt is bátor tanúságtétellel szolgáljalak téged a Szentlélek által. Ámen

Szentmise előtt

Jézusom, itt állok előtted szolgálatra készen. Segíts nekem, hogy méltóképpen töltsöm be ministráns szolgálatomat és az oltárnál Isten népének méltó képviselője legyek! Ámen

Szentmise után

Ministráltam, az ég és a föld Királyának szolgáltam. Ezt most megköszönöm neked, Uram. Légy velem, kérlek otthon, az utcán és minden helyen, hogy érted élve és halva, érted apostolkodva az örök életet elnyerhessem! Ámen.

Szentmise előtt

Istenünk, aki megengeded nekünk, hogy oltárodnál szolgálhassunk, segíts úgy végezni szolgálatunkat, hogy egykor mennyei oltárodnál is ott lehessünk! Ámen

Szentmise után

Urunk, Jézus, aki megengeded nekünk, hogy oltárodnál szolgálhassunk, bocsásd meg figyelmetlenségünket és segíts, hogy egész életünkkel neked szolgálhassunk! Ámen

4. Versek

1. Székely László: Tarzícus

„Hahó Tarzícus, hová oly sietve?
Ugyan mit szorongatsz görcsösen kezedbe?
Gyere velünk pajtás, itt mindenki játszik,
A mi kis bandánkból éppen egy hiányzik!”

Kis Tarzícusunk ajka imát suttog:
„Az én titkomból semmit sem tudtok.
Énrám börtönbe zárt keresztények várnak,
Jézust viszem nekik, nagy vigasztalásnak.”

Ezt csak úgy gondolta, ki nem mondotta,
Dobogó szívéhez kincsét szorította,
Az oltár szent titkát rejtette, tartotta,
Boldogan, mint anya kis gyermekét szokta.

A pogány gyermekek rohantak utána:
„Hohó mit szorongat? Lássuk, mi van nála? –
Rikoltott az egyik, hangját megeresztvén:
„Nézzétek imát mond. Fiúk, ez keresztény.”

Nosza, nekiestek, ráncigálták, verték,
Köntösét tépdesték, földre teperték.
Ököllet sújtották, vérző testét rúgták.
Mártírvér festette a római utcát.

Nem védhette magát: a szentséget fogta,
Haló kezével azt is görcsösen tartotta.
A mi gyermekhősünk életét vesztette.
Bizony. De kincsét mégis megmentette.

Tarzícus meghalt. Ezer nőtt helyébe.
Ki ifjú éltét od'adná cserébe.
Mert ha egyszer Jézust a szívébe fogadta,
Életével védi, soha ki nem adja.

Ó, drága, hűséges Tarzícus-lelkek,
Titeket csodállak, titeket szeretlek.
Az utca szellemén fennkölt szívvel győztök,
Aranyos vitézek, Tarzícus-hősök.

2. Kerekes Károly: Mártír-mécsesünk

A vértanúk földjén, Szombathelyen
adventi mécsset jöttünk gyújtani...
Mai keresztény, mécsed lángol-e?
Mert égi tűz fog itt felizzani.

E tűz ma itt élő emlékezés...
Egy szerzetespapra emlékezünk,
ki már harmincnégy éve vértanúnk,
közbenjárónk s adventi mécsesünk.

Az életünk vak sötét éjszaka,
hitünk kihunyt s megfagy szeretetünk;
de él reményünk s feltör sóhajunk:
Lángolj s világíts, mártír-mécsesünk!

Szombathely, 1991. december 15.

3. Kónya Mária: In memoriam – Egy mártír pap emlékére

Nem létező beteghez hívtak gyóntatót.
Jézus testét vitte sötét éjen át,
Isten szolgájának nem volt célbajutás.
Útközben ifjú életét kioltották.

Mint Krisztusnak, tőrrel döfték testét,
az éjszaka elnyelte fájó sikolyát.
Nem hatódott meg, ki szörnyű dolgát tette,
hisz eltévedt lelke a gonosszal cimborált.

Nem szólalt meg a lelkiismeret szava.
Rejtély maradt, ki e súlyos bűnt elkövette.
Az igaz bíró ott a túlsó parton
s számadáskor fényt derít a tettre.

Hős vértanú lett a nyájnak hű pásztora,
miért tették, nincs rá értelmes felelet.
Hosszú évtizedek múltak el azóta,
dimbes-dombos úton tűzdelt kérdőjelek.

A testet elpusztíthatja a rosszindulat,
de a lelket megsemmisíteni nem lehet,
mert az égi mezőn fehér rózsakertben
Isten a léleknek jelöl méltó helyet.

A könnyező utókor méltán emlékezik.
A tett színhelyén kápolnát épített
a megbocsátó Isten dicsőségére
egy mártírnak állított örökös emléket.

Nádasd, 1998.

4. Maitz Jenő: Martyrium – Brenner János rábakethelyi káplán halálára

Mint az adventi éj angyala
halad az úton az ifjú pap
a szíve fölött hordva
a betegek mindenható Orvosát.
Imádásban s az Úrral
való beszélgetésben telnek percei,
de csakhamar Sátán-űzte
embertestvér állja útját,
kiben a gonoszság titka sötétlik,
mert nem ismeri Jézust
és nem érti, hogy mi a szeretet.
És támadásba indul,
hogy Isten szolgáját kiirtsa a földről...
Ő erősen szoritja szívéhez
a vértanúk Erősségét és Királyát,
Vele vívja meg utolsó küzdelmét, -
csak Jézust védi,
magát nem kíméli, -
halálos szúrások
a földre terítik, -
testében elbukik,
de lelkében az erő végtelen,
mert ő Jézusé, -
győz a bűnön, poklon és világon
végleges diadalban szerevezve meg

a vértanúk fénylő koronáját.
A szentségtörő borzalom az egekig kiált,
de az elvérző ártatlan áldozat már engesztel.
Könyörög a mennyben
a papjaiban fogyatkozó Egyházért,
a szeretet uralmáért,
fájdalomban hagyott övéiért,
a vak bűnösökért,
köztük leginkább a vesztére törő
szegény gyilkosáért,
hogya el ne vesszék, hanem megtérvén
egykor ő is vele lehessen az égben.
A szeretet bosszújával
így fizet a közreműködésért,
hogya égbe juthatott, -
ki szeplőtelen, ifjú életét
egészen Jézusnak áldozta.

Szombathely, 1957. december 15-18.

5. Kerekes Károly: Aranytartalék

Aggódva sóhajtoznak nagyjaink:
Baj van, romlik a víz, a levegő,
földünk szemétdomb, rozsdatemető...
Vannak-e rejtett tartalékaink?

Mit segíthetnek itt aranyrudak,
jöhetnek tudós ezermesterek,
szülhetnek nóbeldíjas tervek...
Adhatnak élő vizet mérgező kutak?

Pirul az igazság, a jó, a szép,
a becsületes munka nem erény...
szívünkben mégsem halt ki a remény:
Van fogyhatatlan aranytartalék!

Tekintsd a hinni bátrak seregét,
Krisztus a valutájuk s gyógyszerük,
poklon s halálon benne győz hitük...
Ki benne él s hal, aranytartalék!

Jó valuták a próbatételek,
nagy kincs a szótlán vállalt szenvedés,
de nincs szent aratásra jobb vetés,
mint hulló mártír-vér; - ebben hiszek!

Hiszem, hogy testvérünk mártír-hite
nekünk ma olyan aranytartalék,
melyből meríthet sok-sok nemzedék; -
és így lesz boldog örök élete!

Szombathely, 1991. december 15.

6. Kerekes Károly: Lángoló vércseppek

Brenner János Anasztáz mártírúrnának 30. évfordulóján írta egykori tanára.

Ajkunk könnyek közt zeng ma hálát
egy vértanú papért, Urunk;
törd fel szívünk berozsdált zárját,
hogya onnan csorduljon szavunk.

Ne csak ruhánk legyen ma láng-szín,
a csontunk is fogjon tüzet,
melyben elhamvad minden más kín,
csak az fáj, hogy e föld süket.

Ma harminc éve szólt utólszor:
Én Brenner Anasztáz vagyok,
nyugat s kelet küzd bennem olykor,
gyújtok s hiszem, - feltámadok!

Igen, tudjuk, a német nyelvben
a „Brenner” gyújtó, tűzhozó;
és „Anasztáz” az ógörögben:
a Föltámadthoz tartozó! –

Erről mi majdnem negyven éve
beszélgettünk egy délután,
szép ciszterci jövőt remélve,
egy Bibliikum leckén, Budán.

A neved szép szentbernátos név:
Világíts, lángolj, szórj tüzet;
így hirdesd, hogy feltámadunk még,
világíts, lángolj, szíts hitet!

Akkor még egyikünk sem tudta,
az Úr sorsul mit ír élénk;
s ma harminc éve Isten ujja
intett: Ne légy te földi fény.

Ahány csepp véred hull a hóra,
megannyi ifjú szív legyen
szent hivatásod folytatója, -
a mártír-vér bőven terem...

Urunk töröld le könnyeinket,
bár sírunk, boldogok vagyunk,
a mártír-vérnek fénye minket
szent hitre gyújt: Feltámadunk!

A mi Istenünk élő Isten,
élők Ura, s nem holtaké;
testvérünkért őt áldja minden,
testvérünk él, - ő Istené!

Szombathely, 1987. december 15.

7. Rátkai Ferenc: Lámpával kezében...

Lámpával kezében...

Rátkai Ferenc, arr.: Németh István

$\text{♩} = 70$

The first system of the musical score consists of two staves: a treble clef staff on top and a bass clef staff on the bottom. The music is written in 4/4 time. The treble staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a tempo marking of quarter note = 70. The bass staff begins with a bass clef and a key signature of one sharp (F#). The music consists of several measures of notes and rests, with some notes beamed together.

1. Lámpá-val ke - zé - ben vit-te az U-rai, ső - tét éj-ben be-teg - hez sza-ladt.

The second system of the musical score consists of two staves: a treble clef staff on top and a bass clef staff on the bottom. The music is written in 4/4 time. The treble staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a tempo marking of quarter note = 70. The bass staff begins with a bass clef and a key signature of one sharp (F#). The music consists of several measures of notes and rests, with some notes beamed together.

Gyil - kos ke - zé - től ro - gyott a föld-re, az Úr - ral e-gyütt ment fel a Menny-be.

2. Véreddel fizettél Istennek papja. Magyar földünk Tarzícusza.

Vértanú testvér, segíts mirajtunk, az Úr elé vidd, mit kér az ajkunk.